

BALTIC SONGLINES – Spoken Words live (Swedish)

ACT 1

Medan störfiskens synförmåga
baserar sig på fyra skäggtömmar, som dinglar nära käften,
känner den av annat liv, elektriska impulser, signaler, i nuet, vitalt.
Från hav till skäggtöm till stör, som månsken, som sjunker ner i djupet
strömningar, som överförs av annat närvarande
till en egen värld, en omvärld.
Av egenart elektrifierad
ty, även oceanen pulserar -med varje vattenmolekyl-
organiskt material, flytande material, drivande material, sjunkande material
uppstigande material, svävande material
skapelser och varelser, flercelliga organismer, enskilda celler
som kryllar av liv.

ACT 2

En gång rörelser och strömningar
av ett hav,
en livets värld, som omfattade dem.
Nu stilla, stelnat.
I ständig rörelse
alltid med just tillräckligt avstånd för att växla positioner, för att forma det oformliga,
en molekyl efter den andra, i alltmer ordnade nätstrukturer.
Först ömsesidig distans och lekfull intimitet.

Isen har smält, en passage uppstår. Det som en gång var en flodmyrning, en uttorkad
sjö, ett isfält översvämmas nu av salthaltigt hav.
Glaciärsmältans mineraler efterlämnar näringsrikt sediment. En stör finner snabbt
passagen som blivit Öresund, andra följer, fiskar, alger, isopoda.

ACT 3

Östersjöns kolonisering genom blåstång började för 8000 år sedan. På grund av den
svaga tidvattenrörelsen i Östersjön breder blåstången ut sig varken brett eller snabbt.
Medan den breder ut sig längs kusten, anpassar den sig den lägre salthalten, som här
på Åland, i den skyddade Bottniska viken.

Föreställ dig, du lär dig vaggas och drivas

för att vara närmare ljuset
såsom blåstången gör.
Försjunken i tidvattensstrand
förvandlar blåstången ödsligheten
i en undervattensvärld i rörelse.
Livsrum för snäckor och isopoda, lekplats för strömming
barnkammare för det sköra, det lilla, det beklädda.
I försommarnätter
när fullmånen
kastar ett ljusskimmer på midnattsfloden
räknas det som tecken för den kvinnliga blåstången
att släppa loss sina ägg.
Kommande generationer sjunker ner.
Den litar på deras nedstigning
till havsbotten.

Den manliga blåstången
känner också denna cyklus
under midnattsskenet svallande vågor
sänder den ut spermier
som simmar i de djupa dunkla sfärerna.
Celler utan ögon
dyker till botten, till skuggan, till det otydliga.
I östersjöns skymning
förenas blåstången
och föds på nytt.

På vit sand
vaggande,
slår sjögräs rot.
Frodiga undervattensängar skapas
Deras grönska återspeglar betesmarker på land,
här under havet lockar kristallklart vatten, inte torr luft

Solstrålarna leker med vågorna och kastar flytande mönster
på strandens sandiga botten.

Lysande underland
sjögräs vid flodmynningar, vid sjöar längs kustlinjen
filtrerar och lugnar, berikar och klarnar,
ett försjunket Arkadien, som inbjuder alla att beta.

Och medan varje grässtrå
verkar som om det först denna vår
spruckit ut i världen
har enskilda fält överlevt i mer än 1000 år.

Kloner koloniserar gamla kolonier
självreplikerande.
Ett strategiskt beslut.
Många av en enda förändrar formen.
För bättre försörjning,
för att överleva, för att gro.

Nära och än närmare
och samtidigt långt, än längre bort
hjälp av himlakropparna.
Ett bestämt solstånd på våren -
den inre strömmingsklockan ställer in sig på att leka.
Mitt bland blåstångsskogens bladtak
lägger strömmingshonor sina sprickfärdiga pärl-ägg.

Skulle man belägga vattnet med en trollformel
och förvandla dess rörelser
kunde man strax känna av
strömmingsstimmens form.
Livliga vågor av kroppar, kroppar som vågor
tusendes muskler och spänning
simmar i harmoni, kongruent och snabbt
Sidolinjernas elektriska impulser, uppradade till en harmonisk symfoni.
Dag och natt, upp och ner, hungrigt och mättat,
ett liv i vattenpelaren.

ACT 4

Under en hasselnötsbuske delar vi vår mat.
Bakom oss ligger en lång resa. Skir mossor. Gyllene ljusskimmer vid midsommar.
Där strömmingen leker bygger vi våra lador.
En gång blåste vinden i seglen, susade i löven, dimslöjorna lyfte.

I såna rum, bärnstensglaserade
frodas människorna.
Deras boplatser orienterar sig inte
efter himlakroppar
utan efter den baltiska strömmingens lekplaser.

Ett strömmingsben
att bli brutet
Säkert

aldrig mer återskapande
Denna näring nu
är säker.

Mat, som
blir till alltmer mat
är ont och dåligt
och måste
undvikas.

ACT 5

There is a magic number Associated with the Baltic Sea. 30.
30 summers it takes
For the water to change
To become a new
body of water.

Myter trollas fram: "Grönt flickhår", när VI endast är några.
"Ett hot", när VI blir för många, och fångar oss i propellrarna till motorbåtar som gör en
liten sväng, "Trådalger", när VI blir efterforskade som en art som hamnat ur balans.

Spigg, spigg, vår lilla vän,
Abborre och gädda slukar den
Spigg, ni blir allt fler
över 50 gånger mer.

Förr var torsk, strömming, abborre och gädda
alltid på jakt efter dig beredda.
Men när vi människor fiskat dem opp
blev antalet minskat, på förökningen blev stopp.

Nu nästan alla rovfiskar dragit har
du allena i vågorna finns kvar
Varje spigg med begär
snäckor och andra skaldjur förtär.
Ingen trådalger längre äta vill
Blommor spirar, sporer spricker till
Iktyologer inser nöden
Spigg, du leder Östersjön i döden
Vilken tragedi, vilken misär
För livet som man gillar här.